

οἱ Νόμοι τῶν ἡμετέρων ἀειμνήστων χριστιανῶν αὐτοκρατόρων τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τὸ Ἀπάνθισμα τῶν Ἐγκληματικῶν τῆς Β' Ἐθν. Συνελεύσεως . . . καὶ οἱ ἀπὸ τὴν Διοίκησιν ἐκδιδόμενοι Νόμοι. Κατὰ δὲ τὰ Ἐμπορικὰ ἰσχύει μόνος τῆς Γαλλίας ὁ Ἐμπορικὸς Κώδηξ.

§ πδ'. "Οἱ οἱ κοιτὰ ὑπόκεινται εἰς εὐθύνας, κατὰ τοὺς περὶ Κοιτῶν Βυζαντινοὺς χριστιανικοὺς Νόμους, καὶ τὸ Βουλευτικὸν δικάζει αὐτούς . . .»).

716

1823. Ἐγγραφον τοῦ Ὑπουργοῦ Θρησκείας πρὸς τοὺς δημογέροντας τῆς Ζάχολης (Κορινθίας), ἀπὸ 28 Ἰουλίου, ἐν 44, σ. 268, ἀριθ. 140.

« . . . ἐὰν ὁ Ε., ἐν ᾧ ὑπάνδρευσε τὸν νίον του, δὲν τῷ ἐχώρισε καὶ μερίδιον ἐκ τῆς περιουσίας του, δὲν εἶναι ὑπόχρεως οὐδὲ ἤδη, μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ τοῦ νιοῦ του, νὰ δώσῃ εἰς τοὺς ἐγγόνους του . . . Εἰ δὲ καὶ θελήσῃ ζῶν νὰ μοιράσῃ τὸ πρᾶγμα του εἰς τὰ παιδιά του, πρέπει νὰ τὸ μοιράσῃ εἰς πέντε, ἴσα μερίδια, ἐν διὰ τὸν ἑαυτὸν του καὶ τέσσαρα παιδιά του ἀρσενικά καὶ θηλυκά. Οὕτως ἔχει τὸ δίκαιον, οὕτως οἱ θεῖοι καὶ ἱεροὶ νόμοι διαλαμβάνουσιν . . .».

717

1823. Ἐγγραφον, ἀπὸ 22 Μαΐου, τοῦ Ὑπουργοῦ Θρησκείας, ἐν 44, σ. 247, ἀριθ. 80.

« . . . κατὰ τοὺς θείους καὶ ἱεροὺς νόμους, κειμένους ἐν σελ. 326 καὶ σελ. 328 τοῦ σεβαστοῦ Ἀρμενοπούλου, κάμνουσι ἡ γυνὴ συνεισφορὰν τῆς προικὸς τῆς, μοιράζει ἐξ ἴσου μετὰ τῶν λοιπῶν ἀδελφῶν αὐτῆς τὴν περιουσίαν τοῦ πατρὸς αὐτῆς».

718

1823. Πρᾶξις 972, ἀπὸ 3 Σεπτ., τοῦ Ὑπουργοῦ Θρησκείας, ἐν 44, σ. 282, ὅτι «τῶν αἵρετῶν κοιτῶν ἡ ἀπόφασις εἶναι ἀπαράτρεπτος, κατὰ τοὺς νόμους τοὺς κειμένους ἐν τῷ ἱερῷ Ἀρμενοπούλῳ».

719

1823. Ἀπόφ. 1069, ἀπὸ 13 Σεπτ., τοῦ Ὑπουργοῦ Θρησκείας, ἐπὶ κληρονομικῆς ὑποθέσεως, ἐν 44, σ. 287–288, ἀριθ. 194.

« . . . οἱ ἱεροὶ νόμοι τῆς δίδουσι νὰ κάμῃ συνεισφορὰν τῆς προικὸς τῆς, διὰ νὰ συγκληρονομήσῃ, πλὴν ἡ ἄνωθεν (= ἀνέκαθεν;) καὶ ἀτ' ἀρχῆς ἐπικρατήσασα συνήθεια τῆς Πελοποννήσου τὴν ἀποκλείει ἀπὸ τὸ δικαίωμα τοῦτο . . .».

720

1823. Ἐγγραφον 1157, τοῦ ὑπουργείου Θρησκείας, ἀπὸ 23 Σεπτ., ἐπὶ κληρονομικῆς διαφορᾷς,

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

